

Toni Comín i Clara Ponsatí acompanyaran Puigdemont en les europees

El president manté l'oferta perquè Oriol Junqueras encapçali una llista sobiranista unitària

Ramon Solsona.
Escriptor P32,33

“Escriure no és patir, escriure és dubtar”

EL PUNT AVUI
Avui, a les 21.00 h

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 9 d'abril del 2019. Any XLIV. Núm. 14963 - AVUI / Any XLI. Núm. 13833 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6

Els presos polítics tindran via lliure per al Congrés

RESOLUCIÓ • El Suprem assumeix que puguin recollir l'acta de diputat i votar com a electes després del 28-A

Tot el judici de l'1-O, a El Punt Avui TV

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

PENDENTS • També decidirà avui si poden sortir de la presó per la campanya o fer debats i actes a Soto del Real

Passatgers d'un vagó del metro viatjant sense espai vital ahir al matí ■ EFE

Caos al metro per la vaga

La protesta dels treballadors per l'amiant provoca aglomeracions

Vuit plataformes creen SOS Pirineus

#CATALUNYALLIBERTAT ELECCIONS

Cap de llista de Ciutadans per Tarragona. P12

Sergio del Campo

“O Torra acata les normes o s'ha d'aplicar el 155”

178388-117727W

per a quedar bé

El toc de màgia al teu plat

C/ Sant Pere de Rhode, 1 - 17494 PAU (Girona)
Tel. 872 00 42 15 - perquedarbe@gmail.com - www.perquedarbe.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

La setmana

Malgrat tot, ha estat una bona setmana. D'entrada, una magnífica entrevista de Jordi Évole al papa, una autèntica fita periodística; a continuació, tenim en Jordi Basté publicant un llibre, *Els meus cafès amb gent interessant* i fa televisió. Em pregunto com troba el temps per fer tanta cosa i tan ben feta. I en tercer lloc he acabat un dels meus llibres favorits, que he rellegit amb fruïció: els *Assaigs de Montaigne*, però traduïts al català pel Vicent Alonso; una traducció impecable, per cert.

Han passat més coses estimulants, i això que estem travessant un judici *sarsueler*, on guàrdies ensinistrats relaten la seva por (ells?, por?) per les mirades d'odi. Una multitud, exercint el seu dret a manifestar-se, sense armes, sense aldarulls i amb les mans aixecades o llançant clavells, com en la primavera portuguesa.

I l'iceta? Ai, home, quin embolic que tens! Quan dius el que penses se't tiren a sobre i aleshores has de dir exac-

Tenim una televisió magnífica, per això li tenen tanta ràbia; amb uns índexs d'audiència molt enlairats, per això li tenen tanta por

tament el contrari.

I tot plegat, enmig de la injustícia més roent: tenir empresonats innocents! O a l'exili! I fer-ho forçant la maquinària legal, i negant l'ús de documentació gràfica (on s'és vist?) amb excuses de mal pagador.

El nivell cultural dels guàrdies civils –que ells sí que van fer un cop d'estat– és el que s'esperava de la seva escassa formació; però que es repeteixin com lloros fa sentir vergonya aliena. Demostrar que les víctimes eren victimaris és patètic.

Tornem a les coses agradables de la setmana: quin magnífic programa és *Està passant! Tot es mou?*, perfectament equilibrat i amb algunes connexions molt útils. I ara, recentment, tenim els caps de setmana *Atrapa'm si pots*, que és una pura delícia.

Tenim una televisió magnífica, i per això li tenen tanta ràbia. I els índexs d'audiència són molt enlairats, per això li tenen tanta por. Com ara Cayetana Álvarez de Toledo, que, com es deia en una piulada, el dia que s'adoni que les seves sigles són CAT tindrà un disgust!

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Celebrar un espoli

L'estiu de 1919, ara farà cent anys exactes, els frescos romànics de l'absis de l'eleuada col·legiata de Mur, al Pallars Jussà, van desaparèixer de les parets mil·lenàries que fins llavors els havien sostingut. Dos anys més tard eren al Museu de Belles Arts de Boston. El Pallars Jussà celebra aquest any el centenari de l'espoli. Dir "celebra", seguit d'"espoli" sembla inapropiat. "Lamenta", "recorda" o "commemora" seria més raonable. Prengui paciència el lector. Josep Puig i Cadafalch, llavors president de la Mancomunitat, va tenir notícia de l'extirpació pocs dies després de produir-se. No ho va entendre. Com es podien arrencar de les parets unes pintures? Va enviar un emissari a Mur. Tres especialistes italians contractats per algú que sabia a qui podia interessar el material artístic havien realitzat l'operació delicada. El mes de desembre del mateix any Puig feia tractes amb els italians que havien demostrat tanta traça i dirigia ell mateix l'arrencada i el trasllat de les pintures romàniques de la majoria d'esglésies del Pirineu català amb l'objectiu de protegir-les a

“A la col·legiata de Mur, al Pallars Jussà, es troba l'origen del MNAC

Barcelona. Aquí se situa la creació de l'actual Museu Nacional d'Art de Catalunya, el MNAC. Sense Mur no en "celebrariem" l'existència ni seria el museu més important del món en art romànic. Ja el voldrien a Boston, on els frescos de Mur són els més rellevants entre l'art medieval del museu.

Una petita colla va ser convocada aquest cap de setmana a Mur per assistir a l'inici dels actes del centenari. En Vidal Vidal, amic, escriptor i periodista de Lleida, va pensar que la trobada m'interessaria. Els alcaldes de la zona han considerat que el centenari pot ser una bona ocasió per incentivar

el turisme cultural al Pallars Jussà. El senyor Alejandro Rivera i la seva dona, que tenen un hotelet de luxe a un quilòmetre de Mur, en ple paisatge panoràmic, ja han obert l'ull. Es faran visites guiades. Estan programades conferències al Pallars i a Barcelona. El MNAC i els òrgans turístics de la Generalitat s'hi han implicat. Hi haurà una expedició acadèmica a Boston. Els de Boston ho observen amb una certa suspicàcia: i si els reclamen les pintures? Tenen rebuts que demostren que van ser adquirides impecablement. També els tenia el col·leccionista que els les va vendre i el capellà de Mur que va fer la primera transacció a canvi d'uns diners que va destinar a reparar la teulada de la col·legiata. Va ser la primera i l'última, al Principat. Si gent de Boston culta i amb possibles s'anima a visitar la col·legiata de Mur i el castell impressionant que té associat el cercle s'haurà tancat.

A Mur es pot veure una reproducció exacta de les pintures extraordinàries. La guia està indecisa: "celebrar" o "lamentar"? Ella, que les estima amb bogeria, optaria pel retorn, però...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabatés (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/wbtow6>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El pas de Pascal

Com que les declaracions de diumenge de Marta Pascal a *La Vanguardia* em sonaven d'alguna cosa, avui els proposo un joc ben fàcil. I és que encertin de qui són les declaracions que els transcriuré a continuació, si de l'exlíder del PDeCAT, Marta Pascal, o de l'exlíder d'Unió Democràtica, Ramon Espadaler. Agafin paper i llapis: 1) "Hem fet massa concessions a la CUP, organització amb qui no tenim res a veure." 2) "Ha estat extremament imprudent fer cas a la CUP." 3) "Cal treballar pacientment per l'única solució possible a Catalunya: un referèndum acordat." 4) "La celebració d'una consulta pactada amb l'Estat és l'única sortida al conflicte entre Catalunya i Espanya." 5) "Crec en l'aprofitament de l'autogovern i en la necessitat de ser útils a la societat." 6) "Volem un govern que es pugui guanyar el respecte de la gent que vol recuperar el consens majorita-

“Com que he tingut un 'déjà vu', avui els proposo un joc ben fàcil

ri intern del nostre país." Podria continuar, però em sembla que ja se n'han fet una idea, de les grans diferències entre un i altre. La 1), la 3) i la 5) són de Marta Pascal. I la 2), la 4) i la 6), de Ramon Espadaler, que el 2015 ens parlava de la necessitat de recuperar l'espai que havia quedat orfe després de la radicalització de CDC i apel·lant al "seny" dels catalans. Suposo que se'n recorden, del que van decidir els catalans aquell 27-S del 2015. I és que Unió, la Unió d'Espadaler (Duran i Lleida ja s'havia retirat discretament

traspasant-li la *papereta*), va obtenir 0 diputats. *Cero patatero*, que diria aquell. Ara, un cop Espadaler ja s'ha refugiat al PSC, és Pascal qui avança una nova formació política per acollir la gent que se sent "òrfena". I ho feia (si s'han pres el joc seriosament suposo que ja ho han comprovat) amb alguns arguments que a mi a hores d'ara em provoquen un cert *déjà vu*. Però saben què els dic? Que està molt bé, que l'espai exconvergent (o postconvergent, que no sé mai com dir-ho) s'aclareixi d'una vegada. I que de la mateixa manera que un dia es va aclarir a les urnes què representava la Unió de Duran, s'aclareixi també què representa el PDeCAT de Pascal. Més enllà de dir-ho, Pascal l'hauria de fer, el pas. Així sabríem amb qui compta més enllà de les insinuacions, i sabríem, és clar, quants dels orfes polítics que hi ha a Catalunya li fan confiança.

EDITORIAL

Els drets dels encausats

La presència significativa de diferents líders polítics catalans empresonats o exiliats a les llistes de les pròximes cites electorals –legislatives espanyoles, municipals i europees– està posant en evidència com d'insòlit, d'abusiu i de vergonyós resulta que el Tribunal Suprem espanyol, a hores d'ara, malgrat l'absència de condemna i la presumpció d'innocència que regeix en un estat de dret, continuï mantenint en presó preventiva líders polítics i representants electes, amb el que això comporta de vulneració del seu dret a la millor defensa possible i també dels seus drets civils i polítics.

Com que la legislació electoral espanyola autoritza els presos preventius a formar part d'una candidatura i, per tant, a ser elegits i a exercir el càrrec mentre no hi hagi una sentència de culpabilitat, el Suprem ha autoritzat Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull, Josep Rull i Raül Romeva a sortir de la presó per recollir l'acta de diputat o senador si surten escollits el 28-A i a votar en l'exercici del càrrec, ja que ni el Congrés ni el Senat preveuen la delegació del vot. La contradicció amb el que ha passat al Parlament català després de les eleccions del 21-D del 2018, en què es van impedir investidures i el vot presencial, és més que evident.

El problema és l'arbitrarietat amb què el tribunal pot decidir si vulnera o no els drets d'un ciutadà i fins a quin punt ho fa. Així, per exemple, Junqueras, Sánchez, Turull, Rull i Romeva no tenen encara una resposta sobre qüestions més immediates i urgents, com ara si podran participar en el debat dels cap llista catalans, que s'ha proposat fer a la presó de Soto del Real, o si podran participar en altres actes de campanya, com seria exigible si es volgués garantir la igualtat d'oportunitats amb els candidats d'altres partits.

De reüll

Marga Moreno

Estampa domèstica

Aquests dies s'ha fet viral a les xarxes una escena que, tot i no ser res més que un artifici de màrqueting d'una d'aquestes persones que són més aviat un producte de consum, ha resultat un fiasco de cap a peus. Es tracta dels 50 segons de gravació en què Cristiano Ronaldo fa uns passos de pilota al seu fill, que deu tenir al voltant d'un anyet i mig, a casa seva. Diverses coses i mil detalls. El primer que escalfa la vista és l'escenari, una mena de cambra de jocs més semblant a una versió reduïda del Toys "R" Us o a un parc d'atraccions en

Com a artifici de màrqueting ha resultat ser un fiasco de cap a peus

miniatura, amb una desproporció un xic faraònica amb el que ha de ser l'esbarjo domèstic infantil. Però el que més alarmes ha disparat és que l'asportuguès del futbol es recrea en el joc amb el menut mentre la bessona del nen intenta cridar l'atenció del pare fent gestos, incitant-lo perquè també la faci

participar en els tocs de baló. Fa patir veure que la nena no sols queda relegada a un segon pla, perquè el pare no sembla adonar-se del que reclama, sinó que, decebuda, la petita abandona l'intent i agafa una escombra de joguina d'un carret de neteja, també diminut... D'acord, potser ho estem descontextualitzant, potser això no és més que un instant entre mil i potser estem buscant tres peus al gat... Però tanmateix és el que ofereix una figura pública als seus seguidors. Amb els seus fills. I aquestes imatges no sols les veuran nenes, que amb una mica de sort faran la seva pròpia revolució feminista. També les veuran nens.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DEL GREMI DE LLIBRETERS

Maria Carme Ferrer

Sant Jordi, a punt

Tant el Gremi de LlibreTERS com la Cambra del Llibre de Catalunya estan enllestint els preparatius de la diada de Sant Jordi, amb un increment de parades d'entre el 15 i el 20% i una previsió optimista respecte a les vendes de llibres, també degut a la proximitat de la Setmana Santa.

CAP DEL GRUP D'ESCLEROSI MÚLTIPLE A IDIBAPS

Pablo Villoslada

Nous tractaments

Investigadors de l'Idibaps i l'Hospital Clínic han liderat un estudi que demostra les possibilitats d'una nova teràpia cel·lular per tractar l'esclerosi múltiple i la neuromielitis òptica. L'estudi està encara en fase primària, però obre portes al tractament d'aquesta malaltia.

PERIODISTA I ESCRIPTOR

Ramon Solsona

Disset pianos

A més d'assagista, articulista, guionista i poeta satíric, Solsona també ha cultivat la seva faceta de novel·lista i, després del reconeixement dels premis Sant Jordi i Prudenci Bertrana, continua sorprenent el lector amb cada obra; l'última, *Disset pianos*.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Ni s'immuta
Rajoy ignora el revés de la justícia alemanya, presumeix de la gestió a Catalunya i avisa els independentistes que no hi tornin.

10 anys Sequera
Proves per reduir la pressió de l'aigua de nit. Si no plou abans del dia 16 d'abril, Catalunya entrarà en emergència per la sequera.

20 anys Abaixen els tipus
El Banc Central Europeu s'avança a la celebració dels primers cent dies de l'euro amb la primera retallada dels tipus d'interès de la seva història.

Full de ruta

Miquel Riera

El retorn de la FEN

A l'institut Frederic Martí i Carreras, a Palafrugell, el curs 1976/77 encara vam haver d'estudiar Formació del Espiritu

Nacional (FEN), l'assignatura amb què el règim franquista intentava adoctrinar els nens i joves d'arreu de l'Estat. El professor de FEN d'aquell curs de COU a Palafrugell no sabia com sortir-se'n. D'una banda, el règim semblava mort i no tenia sentit continuar explicant què eren els *principios* del Movimiento o les corts franquistes. D'altra banda, era obligat impartir-la. Va fer-ho com va poder, davant l'oposició creixent de l'alumnat que li retrèiem aquella imposició just quan tot just començàvem a tastar la llibertat. Afortunadament, una certa *real politik* es va imposar i tots vam passar la FEN sense problemes.

De fet, ni l'adoctrinament rebut aquell any, ni el que vam rebre els anys anteriors li va servir de res, al règim. De seguida que vam tenir una mica de criteri intel·lectual, amb l'ajut inestimable d'algun professor, vam entendre que tot allò que ens explicaven a FEN era per llençar-ho directament a la papera de la història. Així ho vam fer, en començar a devorar llibres i revistes i a escoltar la gent que parlava d'un futur en llibertat lluny de les cotilles d'aquell règim caduc i corrupte.

Ahir, el líder de Ciutadans, Albert Rivera, un dels pilars de la ultradreta neofranquista que ens vol sotmetre, va proposar una nova assignatura a les escoles similar a aquella FEN. I no pas en el sentit de l'educació per a la ciutadania implementada pel PSOE i retirada pel PP, sinó per fer estudiar "la Constitució", el mantra, la Bíblia de la democràcia a l'espanyola, l'altar intocable de la raó d'uns, el text que "ens vam donar entre tots" mentre els militars ens amenaçaven amb l'espasa.

Rivera es pensa que fent estudiar als nostres joves la "sagrada Constitució" aquests ja se sentiran, de cop, més espanyols i renegaran de les velletats independentistes. També deu creure que ho faran la resta de catalans si se suspèn l'autonomia, s'intervenien l'escola catalana i TV3, i es disolen els Mossos, quan aconseguiran tot el contrari.

Rivera i els seus aliats de la dreta neofranquista s'assemblen cada cop més als guàrdies civils ploricons que aquests dies declaren al Tribunal Suprem. Eren "la tempesta" i van acabar sent una ruïna, malgrat tots els cops. Vergonya. Un cop més.

Tribuna

Santiago Vilanova. Periodista i escriptor

Pacifisme violent

El judici de l'1-O a la sala segona del Tribunal Suprem s'està desenvolupant de manera ignominiosa i alhora perillosa, no únicament pels nostres polítics empresonats, sinó contra el propi procés i les seves eines de dinamització popular. El president Manuel Marchena, format en la prestigiosa Universitat de Deusto, i els sis magistrats que l'acompanyen en el macrojudici mediàtic, sembla que tenen un full de ruta marcat: establir un precedent penal que converteixi les multitudinàries manifestacions de desobediència civil en una conspiració premeditada contra l'Estat.

NOSALTRES PODEM APEL·LAR a les formes de resistència dels Gandhi, King i Mandela i al·legar que els únics que van exercir la violència física van ser les forces de l'ordre, però al final d'aquesta llarguíssima desfilada de testimonis policials hi ha una fita: demostrar que en el segle XXI i amb el suport de les xarxes socials i les noves tecnologies de la comunicació, es pot conspirar contra l'Estat incitant a crear muralles humanes infranquejables. Albiro una estratègia que acabarà pervertint el concepte de violència

física pel de "violència ambiental". Els magistrats podrien intentar construir un relat en forma d'opa ideològica per diagnosticar els fets de l'1-O com provocats per un "pacifisme violent". Un oxímoron pervers. He llegit per internet reflexions unionistes fatxoses com aquesta: "*Los independentistas catalanes que dirigen el 'procés' saben que ya no es posible en el siglo XXI levantarse en armas o crear una ETA, como lo intentaron con Terra Lliure. Ahora quieren ejercer la violencia contra el Estado utilizando las armas modernas: las redes electrónicas y el pacifismo.*" Els magistrats del Suprem podrien intentar establir jurisprudència en el dret penal internacional acusant els líders de l'1-O d'una conspiració (més difícil de controlar que la violenta) basada en "Els carrers seran sempre nostres!". Res del que està succeint a la sala segona del Suprem s'entendria si no es busqués una sentència condemnatòria exemplar que tingui el suport callat dels estats industrials del G-20. Una sentència que freni els moviments d'alliberament del planeta quan intentin revoltar-se contra els estats autoritaris; que indirectament afavoreixi l'extrema dreta, però també els socialde-

mòcrates i liberals que no volen que la síndrome catalana s'exporti i amenaci estructures i oligarquies dominants.

AL TRIBUNAL SUPREM barrinen sobre si internet ha esdevingut una arma clau utilitzada pels "sediciosos". Mentrestant, la Generalitat atorga el XXX Premi Internacional Catalunya a Victor Cerf, un dels seus pares. El tecnòleg junt amb Robert Kahn va desenvolupar, la xarxa militar Arpanet, al servei del Department of Defense dels Estats Units, predecessora d'internet. "Echelon", "Carnivore" i "Prism" esdevindrien els monstres resultants del ciberespionatge; gegantines gàbies d'intercepció de missatges xifrats al servei dels estats com vaig descriure en la meua primera novel·la *Acció Paralela* (La Magrana. Les ales esteses, 1984). En el discurs que *mister Cerf* va pronunciar al Palau dedicà més temps a parlar de les seves preferències de vins catalans que de la greu situació política que patim. Va defensar l'ús d'aquesta tecnologia com una eina a favor de les llibertats (versió propagandista), però es va cuidar molt bé d'advertir-nos que alhora pot ser una ratera per als líders independentistes.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Gràcies, Borrell

■ Has fet un altre gran favor a l'independentisme. En l'entrevista que vas patir amb Tim Sebastian, un dels millors periodistes europeus, a qui vas tractar de mentider, vas demostrar amb els teus escarafalls i histrionisme, al qual ens tens acostumats, la intolerància a opinions diferents, la intransigència a discutir dades i xifres incòmodes i la negativa a resoldre el conflicte català de manera pacífica, civilitzada i democràtica, que no hi ha cap voluntat de diàleg, tot en nom de la sacrosanta unitat d'Espanya.

Si aquí, a Catalunya, ja ho teníem clar, ara ho saben a la resta d'Europa. Criticant i intentant desqualificar un professional com Tim Sebastian vas recordar el pitjor Albert Rivera a TV3 quan exigia, a Lúcia Hereñó, que li fes les preguntes que ell volia. Això es diu prepotència i intent de manipulació. És

nota que estàs acostumat que et posin la catifa vermella al teu pas i que et facin reverències, però aguantes molt malament que et portin la contrària;quina paciència vas tenir amb ell, oi?

Quina barra. Veient-te vaig sentir vergonya aliena. Ja has vist, però, que hi ha gent que no et té por i que, en l'ús de la seva legitimitat professional, gosen fer-te preguntes incòmodes que tu qualifiques d'impertinents i ofensives.

Que baix que has caigut. No m'estranya que a Tremp, el teu poble, cada cop s'averonyeiixin més de tu.

RAMON GAUSACHS CALVET
L'Hospitalet de Llobregat (Barcelona)

Edat mitjana?

■ Aquests dies, veient i escoltant per la televisió la retransmissió del judici contra el govern català, he sentit paraules com ara: "*ilustre señor*"; "*ilus-*

trísimo señor"; "*excelentísimo señor*"; "*esta excelentísima sala*"; (o sigui una sala excel·lent oi?...!) "*su señoría*"... Això a mi m'ha fet plantejar el dubte de si estem en ple segle XXI o si encara estem en l'època medieval.

Aquestes persones, classificades amb aquests noms, són persones normals? Quan em passejo pel carrer i trobo diferents persones amigues, si jo els digués "*excelentísimo*"; "*señoría*"; etc., oi que es pensarien que me n'estic burllant?

També he vist els bonics vestits que porten, tots negres i amb punyetes a les seves mànigues; i això què vol dir? que en portin més o menys, vol dir que estan més o menys carregats de punyetes?

Sembla ser que l'ús d'aquest tipus de tracte dels magistrats i d'aquesta vestimenta es remunten a l'època dels romans. I avui dia encara no s'ha modificat? D'això es pot

deduir que la "*justicia española*", està ancorada en el passat? Aquests senyors no són persones normals?

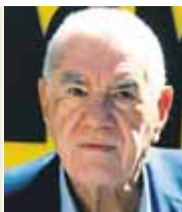
Tampoc entenc les resolucions del senyor que presideix el judici. Jo em pensava que els presidents dels tribunals tenien l'obligació de ser neutrals i d'escatir la veritat, no de deformar-la. Deixar que les fiscalies acusin i que les proves en contra que vulguin presentar les defenses no es puguin presentar, això és ser just? L'excusa que "*ahora no se pueden valorar*" i que "*se valorarán más adelante*" (però en un context diferent), no en desfà la força probatòria?

Amb aquestes decisions, el senyor Marchena compleix la seva obligació de ser neutral i just? Podem posar en dubte la seva imparcialitat?

En la meua ignorància no sé trobar la resposta correcta i em queda el dubte.

NARCÍS BANCHS I VALLS
Gelida (Alt Penedès)

La frase del dia

“El debat electoral real, l'únic, és amb Forn i, si no el deixen en llibertat, l'hem de fer a Soto del Real”

Ernest Maragall, CANDIDAT D'ERC A L'ALCALDIA DE BARCELONA

Tribuna

Jaume Nolla. Periodista

A contracor

Vet ací l'article que no hauria volgut escriure mai. Des del veritable món independentista, el que ha hagut de patir tota mena de menyspreus durant anys, fins i tot de part de sectors dits catalanistes, la sensació d'engany és total. Després del referèndum de l'1-O, cap de les promeses fetes pels nostres governants (resultat vinculant, estructures d'estat, etc.) no es van complir. Poden donar mil i una explicacions escaients, però no ens traurem mai del damunt la sensació llastimosa que, el poble anava per una banda i algun dels seus governants, qui sap on volia anar!

HI HA UNA REALITAT de la qual ningú no vol parlar i que tard o d'hora caldrà afrontar: i és que, com tot a la vida, la independència té un preu. El cost final dependrà de moltes circumstàncies, però coneixent l'Estat espanyol, no serà pas un preu assequible. A Catalunya, els nostres governants afirmen pertot arreu ser independentistes, però no han tingut mai en compte aquesta frase de Maquiavel (escrita en el context d'*El Príncep*, però que podem aplicar perfectament a la nostra situació): “...Si un governant no està disposat a renunciar a la moral quan les circumstàncies així ho exigeixin, val més que es dediqui a una altra cosa.”

COM JA HEM VIST, Espanya no ha tingut, ni té, ni tindrà mai cap mena d'escrúpols a actuar immoralment per a no abdicar en la salvaguarda de la seva falsa unitat. Però, davant Maquiavel, un reu gitzell d'aprenents de Gandhi bramaran: “Els catalans no hem de ser com els espanyols! Som molt millors! Nosaltres tenim valors de respecte democràtic i de justícia que no ens permeten embrutar-nos les mans...!”, cosa que, sigui dit de passada, sí que fan la resta d'estats del món. Pobrets. No tenen els coneixements bàsics que calen per a

bastir un estat. Es veu que els catalans hem d'ésser impol-luts, sants immaculats. La nostra superioritat moral ens ha de fer passar a la història com a exemples de puresa i raó democràtica, en la qual tots els pobles del món s'emmirallaran. Per cert, vist de prop, això no deixa de ser un pecat de supèrbia.

EL GOVERN Puigdemont-Junqueras va tenir diverses propostes serioses sobre què és allò que calia fer per arribar amb garanties a la independència. Propostes que demanaven diversos preus a pagar i, fins a un cert punt, seguir les consignes de Maquiavel. Propostes que jo sé del cert que eren sòlides i mesures i amb el resultat d'una independència *de facto* posterior a l'1-O. Per això Espanya estava tan neguitosa. Malgrat tot, aquell govern les va rebutjar totes. Algun dia sabrem el perquè. I no ens valen excuses de mal pagador: que no diguin que no els semblaven propostes serioses, perquè ho eren; i que tampoc no diguin que no volien patir càrrecs de consciència en cas d'un escenari violent, perquè aleshores demostraran que no sabien amb qui es jugaven els quartos. Amb bones paraules i amb la raó democràtica, a Espanya no arriba-

“Hi ha una realitat de la qual ningú no vol parlar i que tard o d'hora caldrà afrontar: i és que, com tot a la vida, la independència té un preu

ràs mai enlloc. I en l'Europa actual, encara menys.

UNA ALTRA REALITAT de la qual no es parlarà mai gaire: coneixent l'Estat espanyol, i pel fet de tenir l'enemic a dins de casa, en els primers moments de la naixent República Catalana, per força, algunes llibertats, a contracor, quedarien restringides o sotmeses a un cert control. Cal tocar de peus a terra si realment volem ser independents.

ÉS TRIST HAVER DE RECORDAR que ho vàiem tingut a tocar si s'haguessin fet les coses com calia. I aquesta sensació d'engany entre molts independentistes costarà de pair. Això els porta a considerar l'abstenció en les pròximes eleccions al Congrés de Madrid. Tanmateix, la meua reflexió, que no és servil ni covarda, em fa tenir el parer contrari. Crec que cal anar a votar sempre. El 28 d'abril, també. Malgrat que alguns caps de brot diguessin que això ja no caldria fer-ho mai més. Cal votar una opció “presumptament” independentista. La que el lector vulgui. Si cal, que ho facin a la sort. O que ho facin tapant-se el nas com aquell qui recull les deposicions del gos. El que és important és no donar munició de propaganda als porcs habituals. Això sí, que els nostres representants no creguin pas que aquest vot serà gratuït. També tindrà un preu, com tot a la vida.

A CONTRACOR ESCRIC aquest article. A contracor molts independentistes anirem a votar opcions que ens han decebut. A contracor alguns dirigents, avui venerats, van fer coses que no volien fer (inclòs el referèndum que potser, si haguessin pogut, haurien aturat). I a contracor, després, van fer coses de les quals segurament ara es penedeixen. Tant de bo arribi el dia que en aquest país definitivament lliure puguem fer les coses de bon grat.

De set en set

Enric Serra

L'ombra d'Artur Mas

Marta Pascal no està disposada a acceptar que ningú l'envii al marge de la vida política i apunta que potser caldrà fundar un

altre partit per a reivindicar un sobiranisme més moderat. Des del *puigdemontisme* se li ha dit que no faci nosa i que poca fortuna li espera promovent una reedició del peix al cove quan la majoria de catalans mira cap a la plena sobirania. Es pot estar d'acord o no amb l'excoordinadora del PDeCAT, però no es pot dir que la seva idea estigui mancada de base perquè una de les incògnites més rellevants de la vida política catalana és que acabarà passant amb l'àmplia militància exconvergent. Aquesta formació ha estat somoguda pels diversos afers que han portat la família Pujol als jutjats, pel pas al costat d'Artur Mas, per la força centrífuga de Carles Puigdemont i per la bel·licositat institucional i política que ha provocat el procés sobiranista. A dins de la nissaga conviuen encara els que duen el llustre pujolista, malgrat haver acceptat la purga dels seus prínceps; els que van fer l'esforç de canviar la marca consolidada de CDC per la del PDeCAT, que amb prou feines ha tingut temps de mostrar-se abans que Junts per Catalunya l'hagi abduït; i els independents que s'hi han afegit gràcies a aquest cavall de Troia i que ara també són la llavor d'aquest nou projecte batejat com a Crida Nacional. En cada una d'aquestes sacsejades han caigut destacades personalitats del patrimoni polític del vell partit. La més rellevant, Artur Mas, que el mes de febrer vinent haurà complert la pena d'inhabilitació pel 9-N. El protagonisme silenciós que ha mantingut de manera constant des que el van enviar a la paperera de la història pot ser un indicatiu que ell podria ser la clau de volta del nou edifici polític convergent que Marta Pascal acaba de projectar.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Puigdemont
fitxa Comín
per a les
europees**

L'exconseller de Salut anirà de número dos i Clara Ponsatí, de tres en els comicis del 26-M

“O Torra acata les normes o s'ha d'aplicar el 155”

Així ho sosté el candidat de Ciutadans per Tarragona al 28-A, Sergio del Campo

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Autoritzats a votar i a re

PLENS El Suprem permetrà a Sánchez, Junqueras, Turull, Rull i Romeva assistir a la constitució del Congrés i el Senat si són escollits **ELECCIONS** També decideix avui si els deixa fer campanya fora de la presó i fer debats i actes a Soto del Real

J. Alemany
BARCELONA

Els cinc presos polítics que es presenten com a candidats per a les eleccions espanyoles del 28 d'abril al Congrés i al Senat, Oriol Junqueras i Raül Romeva per ERC, i Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull per JxCat, podran recollir les seves actes i també anar a votar fins que hi hagi una sentència ferma del Suprem, prevista per a l'octubre vinent, i que pocs preveuen absoluta. Aquesta serà la decisió que prendrà el Tribunal Suprem, segons van avançar ahir a TV3 fonts de l'alt tribunal i, per tant, podran assistir, en cas de ser escollits, als plens de constitució de les dues cambres, previstos per al 21 de maig al matí.

Si finalment el Suprem confirma aquesta decisió, que es podria materialitzar concedint-los un permís extraordinari, els diputats hauran d'anar prèviament a la junta electoral provincial corresponent a buscar l'acta de diputats electes i portar-la al Congrés per poder jurar o prometre acatar la Constitució espanyola presencialment el 21 de maig, quan seran cridats per ordre alfabètic. Aquest primer tràmit, que també inclou l'aportació de més documentació com ara la declaració d'activitats, no és obligatori que el facin presencialment, però sí que és un dret i un deure dels diputats assistir presencialment amb dret a vot a les sessions dels plens. El

reglament també fixa que perdran la condició de diputats per una decisió judicial ferma que anul·li la seva proclamació o que els suspengui dels seus drets i deures parlamentaris, sense cobrar ni poder participar en les deliberacions o votar. Un fet que també es podria produir si el compliment de la sentència els impossibilita exercir la funció parlamentària. El Suprem, per tant, també haurà de definir com es pot articular la seva participació en les votacions, ja que el reglament del Congrés és molt restrictiu i només permet el vot a distància en cas de malalties que impedeixin el desplaçament, baixes per maternitat o lactància. En qualsevol cas, i segons recollia l'agència Efe, aquest debat no el tindran els magistrats de manera formal fins que no s'hagin celebrat les eleccions i, en el cas que els diputats hagin estat escollits, formalitzin les seves peticions.

Actualment, els cinc presos polítics estan suspesos com a diputats al Parlament pel jutge Pablo Llarena, situació que ha portat a visibilitzar durant aquest mandat les discrepàncies entre JxCat i ERC per les fórmules emprades pels que els uns entenen com a delegació i els altres, com a designació dels vots a la cambra catalana. En el cas del Congrés dels Diputats, però, el vot no es pot delegar. La suspensió només afecta el càrrec de diputat autonòmic al Parlament, i les mateixes fonts de l'alt tribunal explicaven

Les dates

21.05.19

Es faran els plens de constitució del Congrés i del Senat, en els quals els diputats hauran d'acatar la Constitució.

12.04.19

S'inicia la campanya electoral de les eleccions espanyoles, en la qual volen participar els presos polítics.

que el reglament d'aquesta cambra permet que algú pugui obtenir l'acta sense acudir-hi, però que en el cas del Congrés és necessari recollir-la personalment.

Una altra de les decisions que ha de resoldre avui el Suprem, i en con-

cret el tribunal que jutja l'1-O, encapçalat per Manuel Marchena, és la resposta als escrits presentats per les defenses dels cinc presos polítics, en què se'n demana la llibertat provisional per poder participar activament en la

campanya electoral i perquè quedin garantits els seus drets polítics. Els advocats dels presos també argumenten que la mesura ha de servir per garantir el dret a la defensa i per poder continuar preparant les sessions del judici des de fora de la presó. A la petició de llibertat per fer campanya, també s'hi va adherir Joaquim Forn, que és el candidat de JxCat a l'alcaldia de Barcelona el 26 de maig, segons va explicar el seu advocat, Xavier Melero.

El desembre del 2017, amb l'article 155 en vigor i les eleccions catalanes

imposades per l'aleshores president de La Moncloa, Mariano Rajoy, el tribunal ja va concedir la llibertat, amb una fiança de 100.000 euros, a sis consellers: Raül Romeva, Josep Rull, Jordi Turull, Dolores Bassa, Meritxell Borràs i Carles Mundó. En canvi, el magistrat Pablo Llarena va decidir que deixava fora d'aquella cursa per les eleccions del 21-D el candidat d'ERC i vicepresident destituït Oriol Junqueras, així com els números 2 i 7 de la llista de JxCat, Jordi Sánchez i Joaquim Forn, i que els mantenia en presó incon-

L'APUNT

Experts de Scotland Yard

Anna Serrano

Els vehicles de la Guàrdia Civil que van acabar malmesos davant del Departament d'Economia es podrien haver aparcat sense exposar-los a la multitud. Aquesta és una de les constatacions de l'informe pericial de dos caps policials de Scotland Yard amb més de trenta anys d'experiència, sobre els dies previs i el del referèndum, proposat per la defensa de Jordi Cuixart però que el

Suprem va rebutjar. La conclusió és que els concentrats eren "una multitud pacífica", i que no hi va haver cap assalt a la conselleria com denunciaven el govern espanyol, la secretària judicial i alguns agents de la Guàrdia Civil. "No hem observat cap prova de violència organitzada" ni "res que ens hagi causat preocupació en termes de violència". No pot ser més clar.

Recollir l'acta

Junqueras, Romeva, Sánchez, Turull i Rull, en una de les sessions del judici al febrer ■ ACN

dicional. L'argument que va adduir aleshores era que hi havia risc de reiteració delictiva.

Els seus lletrats, Andreu van den Eynde i Jordi Pina, ja proposaven al tribunal algunes mesures alternatives per garantir que assistiran al judici i que no fugiran. Qui va ser més específic va ser Pina, que manifestava al tribunal que els seus representats –Sánchez, Rull i Turull– oferien tot el seu patrimoni com a garantia per a una possible fiança i també proposaven arrestos domiciliaris dins de la ciutat de Madrid.

Debats i actes a la presó

Un altre dels aspectes que presumiblement resoldrà avui la sala que està jutjant l'1-O és la petició de fer un debat electoral dins de la presó de Soto del Real. La setmana passada, la Junta Electoral Central (JEC) va deixar en mans del Suprem la decisió d'autoritzar un debat electoral com va demanar Jordi Sánchez, cap de llista de JxCat a les espanyoles del 28-A. La JEC va traspasar la decisió, després de la reunió de dijous passat, a la sala presidida per Marchena al·legant que era "l'òrgan competent" per "decidir si mesures com les demanades són compatibles amb l'objecte de la detenció del candidat". ERC ja va demanar fa uns dies fer actes de campanya a Soto del Real, però també a Alcalá-Meco i a les presons catalanes.

La petició de fer el debat ja té un informe desfavorable d'Institucions Penitenciàries, que al·lega que "suposaria una alteració de les normes regimentals del centre penitenciari", que seria contrari als "elementals principis de seguretat", que alteraria la "funcionalitat del centre" i la "distribució funcional dels espais comuns" i que obligaria a reforçar el personal. ■

Xavier Melero és l'advocat de l'exconseller d'Interior Joaquim Forn ■ EFE

Melero va proposar a la fiscalia reduir el nombre de testimonis

■ L'advocat de Quim Forn creu innecessària la declaració de més policies i ciutadans ■ Ajudaria a escurçar el judici

Redacció
BARCELONA

Xavier Melero, advocat de l'exconseller Quim Forn, va plantejar a la fiscalia del Suprem que les dues parts renunciïn a testimonis per escurçar el judici del procés, perquè les compareixences dels policies i de ciutadans que van votar l'1-O no tenen "cap rellevància". Melero va recordar ahir a Catalunya Ràdio que els seus testimonis no tenen importància en el procediment del Suprem i que el mateix jutge Manuel Marchena ja va dir que els informes policials no tenien naturalesa de prova. "Per cada policia a què tu renunciïs jo renuncio a un ciutadà", assegura Melero que va proposar als quatre fiscals del Suprem per escurçar el judici, que ell preveu que duri fins al juny, amb una sentència a l'octubre o al novembre. Segons el penalista, aquests testimonis són "d'escassa utilitat". Els fiscals, però,

La frase

“Marchena fa un paper exemplar i actua correctament des del punt de vista processal”

Xavier Melero
ADVOCAT DE JOAQUIM FORN

La xifra

6 mesos; el mes d'octubre, calcula l'advocat de Forn que sortirà la sentència contra els independentistes catalans.

només han renunciat a una desena d'agents, en considerar-los repetits, ja que són els segons que signen informes.

Sobre el president del Suprem, el magistrat Manuel Marchena, Melero va considerar que està tenint un paper "exemplar" i que

està actuant "correctament" des del punt de vista processal. "Ha pres alguna decisió controvertida i discutible (com ara la de deixar els vídeos per al final), però en general jo crec que ho està fent molt bé", va dir l'advocat, que manté que confia en una sentència absolutòria dels delictes de rebel·lió i sedició. També va subratllar que, igual que no hi ha violència que justifiqui la rebel·lió, tampoc hi és per al delictes de conspiració per a la rebel·lió. Sobre la malversació, va insistir que "no es mou ni un euro". "Ja veurem si podríem caure en el pantanós terreny de les temptatives de malversació", hi va afegir. Melero va assenyalar que aquest judici posa de manifest que Espanya "és com tots els estats de l'entorn". L'advocat de Forn va indicar que "ningú qüestiona que França sigui una democràcia", tot i la represió policial contra els *armilles grogues*. ■

Aturada la querrela contra Casado

La sala penal del Tribunal Suprem considera que no "s'aprecien indicis de delictes" en la utilització de la paraula *desequilibrat* que el president del PP, Pablo Casado, va fer per definir el president de la Generalitat, Quim Torra, en un acte electoral a Barcelona el 16 de desembre del 2018. Per aquest motiu, va decidir ahir no admetre a tràmit la querrela per injúries que Torra va presentar contra el popular. Quatre dels cinc magistrats que signen la interlocutòria són membres del tribu-

nal que jutja l'1-O: Manuel Marchena, Andrés Palomo, Juan Ramón Berdugo i Antonio del Moral, mentre que el cinquè jutge és Francisco Monterde. Consideren que Casado va caure en un "excés verbal amb finalitats polítiques" en el transcurs d'un míting, un àmbit en què ha de "prevaldre la llibertat d'expressió i informació". Els magistrats també assenyalen en el text que no es pot "obviar" el "clima de crispació política existent a Catalunya últimament".

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cent agents de la policia espanyola que van actuar l'1-0, al Suprem

■ Dels 98 policies citats per la fiscalia, uns 37 van resultar ferits lleument ■ Els observadors reiteren la "limitació" de no confrontar les declaracions amb vídeos ■ Els ciutadans, a partir del dia 30

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Tribunal Suprem enceta avui la novena setmana del judici contra els independentistes catalans amb la declaració, com a testimonis, dels primers agents de la policia espanyola que van actuar als centres de votació del referèndum de l'1-0. Els quatre fiscals només han acceptat renunciar a una desena de policies i, per tant, en les properes setmanes desfilaran pel saló de plens 98 agents, dels quals una quarantena van resultar ferits lleument.

La declaració dels policies, com la que van aportar els agents de la Guàrdia Civil, serà subjectiva i les defenses no la podran confrontar amb els vídeos existents, que en alguns casos protagonitzen, segons van insistir a denunciar ahir observadors internacionals que segueixen el judici coordinats

La xifra

90.000

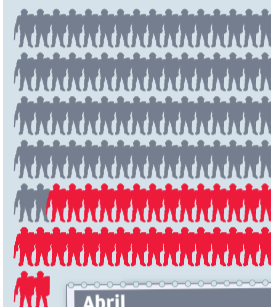
policies haurien calgut per aturar l'1-0, segons dos experts de Scotland Yard. Els tres cosos en sumaven 13.800.

per la plataforma International Trial Watch (ITW). "Persisteix la preocupació per la manera com es continuen tractant certs fets que poden ser expressió de l'exercici de drets fonamentals, com el de reunió o manifestació, així com la criminalització d'aspectes ideològics", indica en un nou informe ITW, en el qual s'agraeix la reunió amb Fernando Rodríguez Rey, fiscal i mà dreta de la fiscal general de l'Estat.

Si el president i magistrat Manuel Marchena no canvia l'ordre, la sessió d'avui ha de començar amb els set agents de la

Guàrdia Civil, lesionats l'1-0, que van quedar pendents de declarar dijous. Els seguiran nou agents de la policia espanyola, la majoria dels quals instructors en centres escolars de Barcelona, convertits en centres de votació del referèndum d'autodeterminació. Demà hi haurà testimonis que relataran incidents en locals de Girona i de Lleida. I no serà fins a la setmana següent, el 15 d'abril a la tarda, que es preveu que comencin a declarar agents ferits l'1-0 a Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida (vegeu gràfic adjunt). Cap d'aquests agents figura entre els 41 investigats al jutjat d'instrucció 7 de Barcelona. En realitat, n'hi havia un, el responsable policial a l'escola Mediterrània, i curiosament la fiscalia ara ha renunciat al seu testimoni. Els veïns ferits i testimonis de l'1-0, citats per les defenses, començaran a declarar a partir del 30 d'abril. ■

Agents de la policia espanyola ferits l'1-0 que declaren al Suprem

98 agents de la policia espanyola declaren al Suprem

Abril 2019						
dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

32 agents que declaren van ser ferits l'1-0

Dilluns, 15 d'abril

Agents que declaren: **10 ferits a Barcelona**

- 1 Institut Jaume Balmes
- 1 Escola Mediterrània
- 8 CEIP Ramon Llull

Dimecres, 17 d'abril

Agents que declaren: **11 ferits a Lleida**

- 2 Escola Oficial d'Idiomes
- 9 CAP Cappont

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

L'actuació de l'1-0

Lleida
7 centres de votació
19 agents ferits

Girona
10 centres de votació
9 agents ferits

Tarragona
7 centres de votació
11 agents ferits

Barcelona
27 centres de votació
19 agents ferits

Veïns ferits

Barcelona

- Institut Jaume Balmes: **9 ferits** amb cops al cap i un als testicles.
- Escola Mediterrània: **24 ferits** al cap i al cos. **Marta Torrecillas**

denuncia ferides als dits i tocaments sexuals.

- CEIP Ramon Llull: A la sortida, amb les urnes, fan càrregues al carrer i disparen pilotes de goma. **21 homes i 12 dones ferits, entre ells Roger Español**, que perd la visió d'un ull per l'impacte d'una pilota.
- Escoles Pies de Sant Antoni: **15 ferits**, i necessiten assistència mèdica, un d'ells bala de goma a la panxa.

"L'ús de la força policial l'1-0 va ser desproporcionat"

La concentració del 20 de setembre del 2017 davant del Departament d'Economia va ser protagonitzada per "una multitud pacífica tot i que sorollosa", afirmen dos experts de Scotland Yard, cos al qual Òmnium va encarregar una pericial completa sobre la violència que hi va haver el

20-S i l'1-0, descartada pel Suprem, i que ahir van avançar *The Times* i *Eldiario.es*. Hugh Orde i Duncan McCausland, amb més de 30 anys d'experiència policial, han examinat informes, van visitar Economia i valoren un per un els vídeos de l'1-0. Pel que fa a les piulades de Cuixart i Sàn-

chez, sostenen que repeteixen que es facin "accions pacífiques". Sobre l'1-0, diuen que la majoria dels ciutadans van exercir una "resistència passiva", mentre que alguns agents de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil van fer un ús "desproporcionat de la força", amb "imatges pertorbadores".

18942120814E

Ctra. de Vic, 25-31
MANRESA
Tel. 938 72 44 52 · 665 94 38 75
monverd@monverd.cat

Tenim tot el que necessites per Sant Jordi

Roses a l'engròs per a grups i col·lectius

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Comín i Ponsatí, el 2 i la 3 de JxCat als comicis europeus

■ Carles Puigdemont manté l'oferta perquè Oriol Junqueras encapçali una llista sobiranista unitària ■ ERC no demanarà l'acta de diputat a Comín, però l'avis que la decisió té conseqüències

Puigdemont, Comín i Ponsatí, el febrer passat a Waterloo, després del Consell per la República ■ ARXIU

Redacció
BARCELONA

Els exconsellers a l'exili Toni Comín i Clara Ponsatí aniran de números 2 i 3 en la llista de JxCat per a les eleccions europees, que encapçala l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont. Es reforça així la idea de JxCat de donar protagonisme als "consellers legítims", i la voluntat és "enviar un missatge inequívoc al món" amb la creació d'una llista unitària.

És per això que Puigdemont mantindrà fins al final l'oferta d'una candidatura sobiranista amb el líder d'ERC, Oriol Junqueras, com a número 1. Així ho va explicar ahir la candidata de JxCat a les eleccions espanyoles Laura Borràs, que va assegurar, després que ERC hagi rebutjat una llista unitària amb JxCat, que Puigdemont ha constituït una candidatura "tan transversal com ha estat possible", amb vocació d'"unitat

Malestar al govern per les paraules de Marta Pascal

L'entrevista a *La Vanguardia* de la senadora Marta Pascal, excoordinadora general del PDeCAT, en què obria la porta a la creació d'un nou partit moderat i carregava durament contra l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont, ha causat malestar al govern català. Pascal també hi qüestionava el lideratge del cap de l'executiu català, Quim Torra, i afirmava que "Catalu-

nya no es pot dirigir des de Waterloo ni es pot regir des de l'emotivitat desbordada i l'antipolítica". Torra va respondre a Pascal, en una entrevista al programa *El matí a Ràdio 4*, que "Catalunya es dirigeix des de la Generalitat i no des de Waterloo". El president també va explicar que parla amb Carles Puigdemont "gairebé cada dia" i que atén els consells de qui el va

precedir en el càrrec "per un mínim de lleialtat política", i va recordar que Puigdemont és el "líder" de JxCat. També s'hi va pronunciar la vicepresidenta del PDeCAT, Míriam Noguera, que va remarcar que la formació no es "desviarà" de la línia política "ratificada per una àmplia majoria dels associats" davant la posició "individual" de l'excoordinadora Marta Pascal.

real, no retòrica". El polític basc Gorka Knórr –nascut a Tarragona– i la consultora política Erika Casajoana seran els números 4 i 5 de la llista. El president del govern, Quim Torra, va insistir ahir: "Seria un goig que la llista que el país vol la poguéssim acabar confeint entre tots."

Ponsatí va ser consellera d'Ensenyament per JxCat la legislatura passada i Comín va encapçalar el Departament de Salut per ERC, partit al qual mai es va afiliar, després d'haver estat diputat del PSC

La frase

“Puigdemont ha constituït una llista tan transversal com ha estat possible, amb vocació d'unitat real”

Laura Borràs
CANDIDATA DE JXCAT A LES
ELECCIONS ESPANYOLES

–el 2014 va anunciar que estripava el carnet socialista–. En els últims mesos, s'ha fet palès el distanciament de Comín respecte als republicans i el seu acostament a Puigdemont. Comín també era la cara visible d'ERC al Consell per la República.

La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, va afirmar que la direcció republicana "respecta" la decisió de Comín i que no li demanarà que torni l'acta de diputat per no perjudicar la seva situació personal "com a represaliat i exiliat". Tanmateix, li va exigir que "sigui coherent" i que es pronuncii ell mateix sobre si pensa tornar l'escó a ERC, i el va advertir que una decisió com la seva "té conseqüències", sense concretar quines. ■

El referèndum i el combat de la repressió, promeses d'ERC del 28-A

Redacció
BARCELONA

ERC va donar a conèixer ahir el seu *Compromís amb la llibertat*, que conté els deu eixos principals del programa per a les eleccions espanyoles, entre els quals destaca el d'impulsar la convocatòria d'un referèndum d'autodeter-

minació i la denúncia de "la repressió" de l'Estat.

En el primer dels compromisos, els republicans garanteixen que defensaran "el dret de la ciutadania de Catalunya a exercir el dret a l'autodeterminació a través de la celebració d'un referèndum" i adverteixen que sense la consulta "no és possible

solucionar el conflicte entre Catalunya i l'Estat". La segona de les promeses es basa a "denunciar i combatre l'estratègia repressiva de l'Estat" i afirma que "cal posar fi definitivament a les pràctiques repressives –judicials i policials– i de criminalització mediàtica". ERC vol ser, en paraules de la seva portaveu, Marta Vilalta, "la millor garantia" pel que fa a "la defensa dels drets i les llibertats de la ciutadania" i "un autèntic baluard a l'hora de barrar el pas a l'extrema dreta".

El decàleg d'Esquerra inclou la promoció "dels valors republicans, la transparència i el retre comptes enfront d'un Es-

Vilalta, ahir en la compareixença a ERC ■ ACN

tat monàrquic i conservador, amb una democràcia de baixa qualitat". Igualment, volen combatre "les desigualtats de gènere i ser inflexibles amb qualsevol manifestació de violència masclista", així com "protegir els interessos de les classes populars i l'economia innovadora". Altres dels objectius són un model de ciutadania "obert a gent de totes les procedències i respectuós amb els sentiments de pertinença" de cadascú, així com la reivindicació "del marc nacional dels Països Catalans".. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Casado exhibeix duresa contra Sánchez i Catalunya

■ Amenaça amb un 155 en ensenyament, presons, TV3 i hisenda ■ Més lleis i sancions per enfortir el castellà i els símbols ■ Acusa el socialista de preferir mans tacades de sang que pintades de blanc

Emma Ansola
BARCELONA

Un Pablo Casado desfermat va carregar durament ahir contra el president i candidat del PSOE, Pedro Sánchez, durant la presentació del programa dels populars a Barcelona. El candidat de la formació conservadora va presentar un paquet de 500 mesures estructurades en deu blocs en les quals predominen les accions adreçades a enfortir i a blindar la nació espanyola, des de la Constitució fins al castellà, amb noves mesures amb què cerca titulars, poc concretes i sobretot amb sancions en cas d'incompliment. Prova d'això i com a novetat es va avançar la redacció d'una llei que reguli el jurament o la promesa de la Constitució per part dels càrrecs públics i diputats que prohibeixi fórmules vagues com l'imperatiu legal o d'altres que "desnaturalitzin" l'acatament o "humiliïn" la carta magna, va assenyalar Casado.

Per garantir la unitat de la nació, el PP inclou l'aplicació del 155, durant el temps que calgui i amb les mesures necessàries, en els àmbits de l'ensenyament, els centres penitenciaris, els mitjans públics de comunicació i la hisen-

Els candidats del PP Josep Bou, Cayetana Álvarez de Toledo i Pablo Casado ahir a Barcelona ■ EFE

da pública. El nou paquet legislatiu també inclou nous textos per tipificar com a delictes la celebració de "referèndum il·legals" i prohibir els indults en cas de rebel·lió i sedició. També es pretén declarar una moratòria que paralitzi la cessió de noves transferències a les comunitats autònomes alhora que es vol executar una auditoria del funcionament de l'Estat autònom. En definitiva, un programa per lligar curt sobre tot Catalunya

però també la resta de comunitats autònomes amb mesures que a més a més volen exaltar i enfortir l'ús del castellà, els símbols estatals, com la bandera, l'himne i la festa del 12 d'octubre, i la corona amb lleis que preveuen fortes sancions. Un programa, en definitiva, que, com va subratllar la candidata del PP a Barcelona, Cayetana Álvarez de Toledo, és "un projecte moral i polític de llarg abast per afrontar el rescat democràtic de Ca-

Cs vol l'assignatura de la Constitució

El president de Cs, Albert Rivera, va proposar ahir la creació d'una assignatura "obligatòria i troncal" a totes les escoles d'arreu de l'Estat sobre la Constitució. "Implantarem una nova assignatura que es diu 'Constitució espanyola' i que tots els ciutadans espanyols estudiaran", va afirmar Rivera en el fòrum Espanya Necessària d'El Mundo. "Estudiaran el nostre sis-

tema constitucional, què és un estat social i una economia de mercat, quins són els principis principals de la Constitució, sabran què és una constitució, un estatut d'autonomia, què és Europa", va concretar Rivera. Seria una de les mesures d'un pacte nacional per l'educació que vol impulsar Cs que també inclou una selectivitat "única" per a totes les autonomies.

talunya que va batejar com a "RDC per fer front als CDR". A més del joc de sigles, la candidata va fer un atac furibund al nacionalisme, el català, és clar, malgrat el programa per enfortir la nació espanyola que acabarien detallant més tard en l'acte.

El programa, però, va quedar esmorteït amb el discurs de Casado en l'acte a la terrassa de l'hotel Princesa Sofia en què va llançar greus acusacions contra el president en funcions i cap de llista del PSOE, Pedro Sánchez, qui una vegada més va assenyalar com a "traïdor" i va

La frase

“Els enemics d'Espanya, el colpisme i el terrorisme, són els aliats de Sánchez”

Pablo Casado
PRESIDENT I CANDIDAT DEL PP

li retreure d'haver travessat totes les línies vermelles mirant de "blanquejar colpistes i proetarres". Casado fins i tot va dir que el president prefereix "les mans tacades de sang que les mans pintades de blanc; les mans pintades de groc dels independentistes que les mans obertes de tots els espanyols", va etzibar en referència al suport de Bildu, ERC i el PDeCAT. Una declaració que ràpidament va ser replicada pel coordinador de la campanya del PSOE, José Luis Ábalos, per qui "el nivell d'irresponsabilitat" de Casado "l'inhabilita per presidir Espanya". De "deliri i desesperació" va qualificar el dirigent el discurs dels populars. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs
Periodista

La desunió abans de les eleccions

L'aposta de Marta Pascal de proposar un partit nou estil Convergència Democràtica de Catalunya no és mala idea. Després de totes les sacsejades del procés que ha provocat presos i exiliats ha quedat buit un espai electoral postconvergent que durant molts anys ha alimentat la socialdemocràcia i el nacionalisme català. No és mala idea pregonar

una nova formació catalanista i explicar, sense consentiment oficial d'Artur Mas, que està disposat a tornar a la política activa quant el febrer de l'any 2020 s'acabi la seva inhabilitació a causa del 9-N. Cal l'espai polític i que Artur Mas continuï sense pronunciar-se al respecte. Allò que és mala idea és proposar, a menys de tres setmanes de les eleccions del 28 d'abril i a sis de

les eleccions municipals i europees, una nova formació política que, per molts aclariments i per bé que s'expliqui, el que dona a entendre és que el problema rau en les fortes discrepàncies sobre com actuen ara mateix els successors d'Artur Mas. És a dir, Carles Puigdemont i Quim Torra.

L'actual govern de la Generalitat està dèbil. Lligat de mans i peus.

L'oposició demana eleccions i les enquestes indiquen que, si hi hagués convocatòria electoral per al Parlament de Catalunya, guanyaria en solitari ERC. El moment polític actual és anormal. En res hi ajuda que l'independentisme de partit és vagi trencant una mica més amb propostes de noves formacions quan la majoria de la ciutadania de pedra picada independentista de-

mana unitat. En menys de tres setmanes se sabrà el resultat de la votació. Un termòmetre suficient per a les noves propostes i els replantejaments. Tot plegat crea més confusió. El PDeCAT, la Crida, JxCat, exconvergent... Massa galls en un mateix galliner. El refrany castellà de la saviesa popular ho diu amb molta claredat. "Entre todos la mataron y ella sola se murió"...

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista de Ciutadans a Tarragona per al 28-A

Sergio del Campo

“O Torra acata les normes o s’haurà d’aplicar el 155”

CAMPANYA • “Ens hem de barallar per desmentir una per una les mentides del procés”**REFORMA** • “Si es plantegés reformar la Constitució, hauria de ser per millorar Espanya i no per trencar-la” **PACTE** • “Compartim amb el PP el projecte constitucionalista i d’unitat”Virtudes Pérez
TARRAGONA

Sergio del Campo va venir a Tarragona a estudiar a la Rovira i Virgili i es va enamorar de la ciutat. Va guanyar les oposicions a subinspector laboral i es va assentar definitivament l’any 2007. Des del primer moment es va sentir identificat amb les tesis constitucionalistes i d’oposició a l’independentisme d’Albert Rivera, però no va començar a treballar amb els taronja fins a l’any 2014. El 2015 va ser el candidat de Ciutadans al Congrés a la circumscripció de Tarragona. Ha estat diputat en les dues últimes legislatures i ara repeteix com a candidat.

Què és el que més el va seduir del discurs de Ciutadans per decidir-se a treballar-hi?

Per a mi, el més important és defensar una nació de ciutadans lliures i iguals. I defensar aquests principis d’igualtat i solidaritat a tot Espanya. El meu pare és de Guadalajara; la meua mare, d’Osca, i jo trio Catalunya per viure, però la meua dona és d’Alacant. Jo tinc una visió molt més oberta de la societat i de la igualtat entre espanyols. Aquí, en canvi, amb el problema del procés, del nacionalisme,

El que cal és complir amb la Constitució i les lleis, i la Constitució no parla ni de referèndums ni d’autodeterminació

van cap a un model totalment contrari. Jo soc d’ideologia bastant liberal, però va ser el missatge d’igualtat entre els espanyols el que em va cridar.

És a dir, que s’hi afilia per patriotisme espanyol?

Bé, jo crec que tenim moltes coincidències culturals, i només cal viatjar per Espanya per veure tot el que ens uneix. Jo tinc una visió d’Espanya com a nació de ciutadans lliures i iguals i de respecte a la Constitució. Vull que la sanitat sigui

Un aragonès enamorat de Tarragona i del mar

Sergio del Campo Estaún (Saragossa, 1981) és llicenciat en ciències del treball i diplomant en relacions laborals. Ha treballat com a subinspector laboral a Tarragona, on resideix, i des de les eleccions del 2015 és diputat de Ciutadans al Congrés, on ha exercit de coordinador de la ponència de la llei de reformes del treball autònom i ha participat en la ponència del Pacte de Toledo. Va arribar a Tarragona per estudiar a la Rovira i Virgili i va quedar “enamorat de la ciutat i del mar”.

igual a Alacant que a Andalusia, i el mateix en educació. Defenso un projecte conjunt que no xoca amb la necessitat de diferenciar-nos culturalment. Crec que és millor estar units, amb un projecte més europeu i més global.

I què fem amb els catalans que volen legítimament la independència? Quina sortida democràtica els donen?

Jo crec que de moment som majoria els que ens sentim catalans i espanyols i no volem la independència. Ens hem de barallar per continuar dient la veritat als catalans, dient que és millor que estiguem units i desmentint una per una les mentides del procés. El que cal és complir amb la Constitució i les lleis, i la Constitució no parla ni de referèndums ni d'autodeterminació. Soc constitucionalista i defenso que la sobirania recau en el poble espanyol.

I, per tant, sou totalment contraris a la reforma de la Constitució?

Bé, si hi ha majories per reformar la Constitució..., però per millorar Espanya, no per trencar-la. No per introduir-hi el dret a l'autodeterminació, que no figura en cap Constitució moderna. I, sobretot, no s'ha d'obrir el meló de la reforma constitucional per tenir content el nacionalisme i intentar trencar Espanya.

Lògicament, si a Catalunya s'incompleixen les lleis, s'ha de recórrer al mecanisme constitucional previst i aplicar el 155

Vosaltres insistiu de totes les maneres possibles que el procés està sustentat en la mentida; és a dir, enteneu que la gent que demana la independència ho fa perquè està enganyada?

Jo crec que sí. A banda que, amb la utilització que fan d'alguns mitjans de comunicació els partits que sustenten el procés, com passa amb TV3 i altres mitjans, creiem, des del nostre punt de vista, que estan adoctrinant. Passa també amb l'educació. Tenen molts instruments i fa molts anys que estan adoctrinant i repetint unes mentides que al final calen en la població i per això s'ha arribat a aconseguir que l'independentisme tingui el suport que té.

Com defineix la gestió del PSOE i l'intent de muntar una taula de diàleg amb els independentistes?

Jo des de Madrid ho he viscut amb bastanta preocupació, perquè, lògicament, no crec que tu puguis pactar, amb la idea de millorar Espanya, amb aquells que l'han intentat trencar. I s'ha empassat moltes coses per intentar aprovar uns pressupostos... Aquí a Catalunya, els que ens sentim catalans i espanyols ens hem sentit abandonats pels governs del PP i el PSOE, que han mirat cap a una altra banda, i han deixat fer aquí. I és justa-

ment això el que Ciutadans vol canviar.

Esteu disposats a aplicar el 155 si guanyeu?

Quan hem demanat l'aplicació del 155, és perquè s'han incomplert les lleis. I el que estem veient és que és un govern que governa només per a una part, un govern que permet que s'omplin els espais públics amb simbologia independentista, que permet que es tallin carreteres i es facin vagues de país que fan que hi hagi gent que no pugui anar a treballar encara que no pensi igual que ells; lògicament, si aquí s'incompleixen les lleis, s'ha de recórrer al mecanisme que preveu la Constitució i aplicar el 155.

Amb els llaços grocs sou inflexibles...

És que si Ciutadans governés, el primer que faria és enviar un requeriment per eliminar simbologia partidista, però de qualsevol lloc. Els espais públics han de ser neutres i ells els omplen de simbologia independentista. I Torra ha de governar per a tots els catalans i no gastar-se diners per fer campanya contra Espanya a l'exterior quan els hospitals cauen a trossos i els xavals estudien en barracons. O Quim Torra acata les normes i la Constitució o haurem d'aplicar el 155 perquè no es gastin els diners de tots els catalans en el seu procés.

No crec que tu puguis pactar, amb la idea de millorar Espanya, amb aquells que l'han intentat trencar

Com està la relació amb el PP? Perquè quan Rivera li va plantejar governar junts, sembla que s'ho va prendre a broma i el va enviar al Ministeri d'Afers Estrangers...

Nosaltres compartim amb el PP un projecte constitucionalista i d'unitat, però la gent ha de tenir clar que no som el mateix. Si un mira cap endavant, si vol un projecte liberal, un model reformista, ha de votar Rivera, i si el que vol és que continuï liderant això un partit conservador, que mira cap al passat amb temes com ara l'avortament, que voti Casado.

I compteu també amb Vox en aquest projecte per la unitat? Tarragona precisament és un dels llocs on l'extrema dreta us podria treure vots.

Jo sortiré a guanyar. No miro si es presenta Vox ni cap altre partit polític. Jo explicaré el meu model i els ciutadans decidiran. Nosaltres hem allargat la mà només al PP.

Els seus objectius per a Tarragona?

Com a tarragoní, intentaré portar el millor. Portar inversions, no només en matèria d'infraestructures. A Tarragona queda molt per fer i és important que fem un lobby que batalli per les millores, més enllà fins i tot de les discrepàncies polítiques. ■

Xoc entre Maragall i Forn per un hipotètic govern amb Colau

ERC proposa un tripartit "del bloc democràtic" i JxCat només vol sentir a parlar de "canvi" ■ Agre debat a l'ANC

Joan Rueda
BARCELONA

"El millor govern possible és el govern del que podríem anomenar el bloc democràtic amb un compromís per la llibertat i la democràcia, un govern amb ERC al capdavant i que pugui aplegar també els comuns i Junts per Catalunya (JxCat)". Aquesta va ser la proposta que va llançar ahir el candidat a l'alcaldia de Barcelona per ERC, Ernest Maragall, en una entrevista a RAC1. Maragall va argumentar que aquesta proposta no es podia, ara, "aplicar als socialistes". "La CUP també, si entra i admet aquesta fórmula, però amb la CUP és més complicat, tenim massa experiències repetides en què decideix quedar-se fora del seu acord global de governació", va sentenciar Maragall. El candidat hi va afegir que proposaria a l'alcaldesa i candidata a la reelecció per Barcelona en Comú, Ada Colau, anar a Soto del Real per comentar la proposta amb Forn.

No farà, però, falta aquest desplaçament, perquè ahir mateix el candidat de JxCat a l'alcaldia de Barcelona, Joaquim Forn, desoïa la proposta, amb una piulada: "Volem fer el canvi i no falcar Colau al govern. No hi pot haver pacte amb qui ha fet perdre quatre anys a Barcelona a còpia de sectarisme, moratòries i paràlisi".

A voltes amb la unitat

Aquesta, però, no va ser l'única discrepància entre ERC i JxCat del dia. A la nit, en el debat organitzat per les territorials de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) a Barcelona, el número 4 de JxCat, Ferran Mascarell, i el número 3 d'ERC, Miquel Puig, van discrepar obertament sobre la necessitat d'una candidatura unitària.

Magrinyà, Graupera, Puig i Mascarell en el debat ■ O. DURAN

Les frases

"Les primàries seran el futur, però ara o anem junts o no governarem Barcelona"

Ferran Mascarell
NÚMERO 4 DE JXCAT

"Governarem per a tothom, de manera inclusiva i competent per al 80% que anem a buscar"

Miquel Puig
NÚMERO 3 D'ERC

"Anar junts amb qui no compartim projecte polític no suma"

Jordi Magrinyà
NÚMERO 2 DE LA CUP-CAPGIEM
BARCELONA

"Artadi i Maragall no han vingut perquè no volen que la veu la tingui la gent"

Jordi Graupera
CAP DE LLISTA DE BARCELONA ÉS CAPITAL

Mentre que Mascarell va defensar que "un govern fort requereix d'una unitat prèvia", Puig va assegurar que veia "cert postu- reig" en aquesta reivindicació, i que "no es tracta de tancar-se a resistir, sinó de sortir a guanyar i a convèncer el 80% que pensa que la solució és votar".

En el seu torn, Jordi Graupera, l'únic cap de llista que va assistir a l'acte, per Barcelona és Capital, va assegurar que "la unitat de despatx, com ara la que ens va oferir Alfred Bosch per no fer primàries o ara Mascarell [en la seva primera intervenció] no porta enlloc; la nostra proposta era anar junts de manera adulta i decidir qui era el cap de llista i qui-

nes les prioritats del programa en unes primàries". Graupera va anar més enllà en qualificar de "xantatge" la forma com JxCat "cerca la unitat" i defensar que ERC, "amb la seva proposta, en rebaixar postulats, amplia la base dels altres". Al seu torn, Jordi Magrinyà, número 2 de la CUP, va assegurar que "hi va haver un moment que la gent va empènyer cap a la unitat, però els partits van traïr la gent". "Ara demanar unitat és una fal·làcia", va sentenciar. De fet, aquestes són les eleccions municipals amb un major nombre de llistes independentistes, quatre, ben lluny del que els organitzadors del debat, l'ANC, demanaven. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Albert Batlle** Membre de la candidatura de Jaume Collboni a l'Ajuntament de Barcelona

“Cal un pla d'emergència al districte de Ciutat Vella”

SEGURETAT • “Hi ha una degradació i hi hem d'entrar des del minut zero, i jo aquí, per la meua trajectòria, no tinc cap tipus de complex” **FILOSOFIA** • “La seguretat ha de ser, per sobre de tot, una política social de protecció dels ciutadans més vulnerables” **COMPROMÍS** • “Nosaltres apostem per mil agents més de la Guàrdia Urbana durant els propers quatre anys”

Jordi Panyella
BARCELONA

Albert Batlle torna a una llista del PSC per a l'Ajuntament de Barcelona per afrontar el repte de la seguretat.

L'altre dia, en una audiència pública de la regidora Gala Pin amb nos, totes les preguntes que li van fer eren sobre seguretat. Se'ls veia realment preocupats. Tan greu és la situació?

La seguretat no ha estat mai una preocupació i ara ho és; ho diuen les enquestes.

Però això no és Caracas, on hi ha 10 morts violentes al dia...

Ni és Caracas ni és París! Barcelona és una ciutat segura, i un dels seus èxits és la seva seguretat. Perquè la captació de seus corporatives, l'èxit turístic i la captació de grans esdeveniments ho demostren. És una ciutat segura i és una ciutat on l'exercici de les llibertats públiques està plenament garantit.

Però en les enquestes el ciutadà diu que se sent insegur.

Les enquestes són de percepció i s'han de contrastar amb les dades objectives. Hi ha hagut algun repunt d'elements d'inseguretat a Ciutat Vella que és preocupant. La degradació de determinats espais ciutadans és preocupant. A Ciutat Vella, durant l'època socialista, hi va haver una actuació d'èxit que va ser la creació d'instruments d'intervenció integral, amb actuació urbanística, social i de seguretat. Els índexs van millorar d'una manera radical.

Per què s'ha anat enrere?

La seguretat és, per sobre de tot, una política social de protecció dels més vulnerables davant la delinqüència. I això hi ha algú que no ho ha entès. Hi ha hagut un acomplexament en la manera d'abordar les polítiques de se-

Albert Batlle, fotografiat ahir amb motiu de l'entrevista ■ ORIOL DURAN

guretat. Que et vinguin els nens i la gent gran dels barris populars a reclamar seguretat és una demostració que la seguretat ha de ser una política destinada a la majoria. El que ha passat en els últims vuit anys és que s'ha deixat degradar l'espai urbà i això ha alimentat la inseguretat.

Permissivitat, potser?

Permissivitat, per un costat, i excessiu rigor administratiu, per un altre. En el cas de determinats espais de la ciutat, una manera de conquerir-los és ocupar-los, perquè, si no els ocupes, te'ls ocupen. Per exemple, la qüestió de les terrasses; que hi pugui haver un ús raonable de l'espai públic per evitar-ne la de-

gradació és important. El ciutadà de Barcelona s'estima l'espai públic i precisament per això n'hem d'evitar la degradació.

Que el ciutadà guanyi l'espai públic ha de ser el primer element en l'estratègia de seguretat?

Efectivament. I cal tenir molt en compte que l'espai no domini sobre l'entorn, sinó l'entorn sobre l'espai. Per exemple, ara tindrem una preocupació a la plaça de les Glòries, que és un espai immens i hem de veure quin ús hi donem per evitar-ne la degradació.

I el fenomen dels narcopisos, com cal afrontar-lo?

Això és conseqüència de deixar

degradar la convivència a Ciutat Vella. Caldrà una actuació més contundent i evitar desplaçar el problema a barris com ara el Poble-sec i la Mina.

El ciutadà, quan parla de seguretat, el primer que demana és més policia.

I té raó, perquè en falta. Nosaltres apostem per mil agents nous en el proper quadrienni i, després, pel que fa als Mossos d'Esquadra, els efectius s'haurien d'incrementar en 400 en els propers anys.

El binomi turisme-delinquència és indissociable?

Cal dir que un dels èxits turístics de Barcelona és que conti-

Roda el món

Per imperatiu legal, Albert Batlle va deixar la militància del PSC quan va entrar a l'Oficina Antifrau. Ara, amb el partit que lidera Ramon Espadaler, Units per Avançar, torna a una llista socialista per a l'Ajuntament de Barcelona, on va començar a fer política, per aportar la seva experiència professional en l'àmbit de la seguretat pública en diversos governs de la Generalitat.

nua sent un punt d'atenció perquè, des del punt de vista de la seguretat, té uns estàndards molt acceptables.

Però al carrer Montcada cada dia hi ha estrebades.

És evident que hi ha punts d'inflexió en la seguretat que s'han de corregir.

Hi ha alguna mesura urgent que cal aplicar?

En el cas de Ciutat Vella, cal un pla d'emergència. Hi ha una degradació i hi hem d'entrar des del minut zero, i jo aquí no tinc cap tipus de complex per la meua responsabilitat anterior als serveis penitenciaris i a la policia.

Hi ha hagut acomplexament?

I tant que sí! Hi ha hagut una concepció de lluita contra la inseguretat acomplexada. Per exemple, en el cas del *top man-ta*, hi ha hagut complicitat d'alguns membres del govern amb aquest fenomen.

Hi ha desmoralització en la Guàrdia Urbana?

És un cos molt professional. Potser en algun moment s'han sentit menystinguts. Si jo tinc responsabilitat en aquest àmbit, la Guàrdia Urbana serà respectada i tindrà tot el suport del poder polític.

Per què torna al primer pla de la vida política?

Hi torno perquè és l'hora de passar a l'acció. El país necessita gent que pugui aportar experiència, i això ho veiem en totes les candidatures.

Quin paper ha de tenir l'Ajuntament en el debat sobiranista?

L'Ajuntament ha de fer Barcelona. Ens hem de deixar de debats essencialistes i parlar dels problemes reals dels ciutadans. Barcelona no ha de ser un trampolí per a altres coses. ■

Neix una coordinadora en defensa dels Pirineus

- SOS Pirineus posa el focus en la candidatura dels Jocs Olímpics d'hivern Pirineus-Barcelona 2030
- La integren vuit plataformes i pretén “sumar esforços” per afrontar problemàtiques de la zona

Redacció
BARCELONA

La coordinadora d'entitats SOS Pirineus va iniciar ahir públicament la seva activitat a la Seu d'Urgell amb la firma d'un manifest conjunt entre les diverses plataformes que la integren. En aquest manifest la coordinadora reclama poder ser present “en totes les comissions possibles” sobre la candidatura dels Jocs Olímpics d'hivern Pirineus-Barcelona 2030.

El manifest defensa la necessitat d'un “debat públic en profunditat” sobre la candidatura Pirineus-Barcelona 2030, al·legant que els efectes del canvi climàtic sobre la serralada fan difícil assegurar-ne la viabilitat. En aquesta línia, la presidenta de l'associació Salvem la Molina, Núria Martí, va exposar que l'objectiu de la coordinadora és “poder exercir un control” de tot allò que es proposi i va demanar transparència al govern i que es dugui a terme una consulta entre veïns del

Presentació de la coordinadora SOS Pirineus a la Seu d'Urgell amb representants de diverses entitats que la integren ■ ACN

Pirineu abans de formalitzar el projecte.

Des de SOS Pirineus demanen un “règim efectiu” per protegir les zones forestals i els espais d'interès natural i paisatgístic i impulsar suports de cara a sol·licitar que aquest territori pugui ser considerat Reserva de la Biosfera, a

més de convertir els boscos en àrees no urbanitzables.

A més, des de la coordinadora insten el Parlament i la Generalitat a aprovar un “paquet de mesures” per garantir un model socioeconòmic “digne” pel Pirineu, i també que les administracions amb

competències en matèria urbanística “vetllin” per la preservació de la zona.

SOS Pirineus ha nascut amb la voluntat de “sumar esforços” a l'hora d'afrontar problemàtiques locals que afecten la zona i propiciar un debat sobre la gestió que es fa del territori. Per aquest motiu, en el

manifest les plataformes expressen també la voluntat de lluitar contra la precarietat laboral, la despol·lució, la industrialització a gran escala i l'especulació.

La coordinadora està integrada per Salvem Coll de Pal, plataforma en defensa d'aquest espai natu-

ral, situat al Berguedà, “davant l'amenaça d'ampliació del domini esquiable de la Molina”, Aturem el polígon de la carretera de Les Lloses, que vol aturar un nou polígon industrial al Ripollès, Salvem la Molina, a la Cerdanya, “per protegir un espai verd amb valor ambiental i turístic de l'explotació urbanística”, Endavant Alt Urgell, organització de l'esquerra independentista, Salvem Salau, al Pallars Sobirà, per “aturar l'especulació minera al Pirineu”, Lo Pedrís, associació del Pallars Sobirà, Sigmadot, entitat geològica i minera i la Plataforma contra l'autopista elèctrica Montsó-Isona, en contra de la línia d'alta tensió entre Osca i el Pallars Jussà.

Més enllà dels col·lectius, diverses persones hi han donat suport a títol individual a través de les xarxes socials. Entre aquestes, la diputada de la CUP al Parlament, Natàlia Sánchez, que va afirmar que “la gent que estima el territori s'organitza per lluitar contra l'especulació del sòl i de les nostres vides. Tota la força SOS Pirineus”, mentre que el candidat dels comuns al Congrés per Lleida, Jaume Moya, va defensar: “Compartim lluita per la preservació del territori, l'oposició a la depredació minera, energètica i urbanística, exigim diàleg i transparència amb el territori i tenim reserves sobre projectes dels JJOO d'hivern.” ■

OPINIÓ

Agrupació Escolar Catalana, Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament, Federació Catalana de Centres d'Ensenyament, Fundació Escola Cristiana

Educar des del pluralisme i la proximitat

Catalunya es vertebrava a través d'una realitat social moderna i plural on l'educació juga un rol fonamental. L'educació és el motor del benestar personal i col·lectiu de la ciutadania i també de les famílies dels alumnes. El sistema educatiu català és el punt de trobada entre iniciatives de caràcter social i pedagògic i un servei bàsic garantit per la Generalitat de Catalunya. Tots els actors que formem part del Servei d'Educació tenim l'obligació d'aportar la nostra expertesa i col·laborar conjuntament, braç a braç per garantir una educació plural, heterogènia i de proximitat.

Les quatre entitats de les escoles concertades de Catalunya –l'Agrupació Escolar Catalana, la

Fundació Escola Cristiana de Catalunya, la Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya i la Federació Catalana de Centres d'Ensenyament– hem decidit unir forces conjuntament per primera vegada i transmetre un missatge conjunt per muscular l'educació a Catalunya, en tota la seva globalitat. Volem seguir millorant l'educació, tant la concertada com la pública, i aportar el nostre gra de sorra.

Venim d'una llarga tradició pedagògica; moltes escoles perviuen des de la segona meitat del segle XIX. Aquestes escoles van sorgir en un context de forta iniciativa social per millorar la qualitat de vida de la gent i enfortir la cultura del moment.

El pati de l'escola Vedral de Gràcia, a Barcelona ■ ACN

Molts d'aquests centres van rebre la influència de l'Escola Nova de principis del segle XX i, progressivament, es van anar creant

nous centres per iniciativa de la societat civil un cop superades les primeres dècades de la postguerra. La Catalunya d'avui res-

pon a aquesta suma de factors diversos i aquesta evolució al llarg dels anys.

I no n'és una excepció perquè l'Escola Concertada és escola de proximitat. Actualment, representa gairebé el 30% de l'alumnat de Catalunya amb més de 367.000 alumnes, més de 20.000 docents, més de 700 centres educatius que fem de la diversitat el principal valor de l'educació dels nostres fills. En un context on abunden alguns discursos que fomenten el descrèdit, la confusió o el populisme, alguns prefereixen restar, en lloc de sumar. Des dels centres de l'Escola Concertada presentem seguirem reforçant el compromís de construir una societat que integri, que aculli i que educi els joves i els infants amb una mirada oberta al món des del pluralisme, la tolerància i la proximitat.